

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вз.№ <u>553-02-65</u>
Дата <u>28 / 07</u> 2015 г.

Относно: законопроект за гарантиране на влоговете в банките, №402-01-13, внесен от Министерски съвет на 18.12.2014 г., приет на първо гласуване на 19 февруари 2015 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за гарантиране на влоговете в банките

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона

Глава първа
ПРЕДМЕТ И ОБХВАТ НА ЗАКОНА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава първа.

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с надеждното функциониране на системата за гарантиране на влоговете в банките и защитата на вложителите, както и устройството, целите, функциите и дейността на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, наричан по-нататък „фонда“.

(2) Този закон се прилага за всички банки, които са получили по реда на Закона за кредитните институции лиценз за публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и за техните клонове в други държави членки.

(3) Този закон се прилага и за клоновете на банка със седалище в трета държава, която е получила лиценз от Българската народна банка да осъществява дейност в Република България, когато:

1. в държавата по седалището на банката няма действаща система за гарантиране на влоговете или такава система съществува, но тя не обхваща клоновете на банката в чужбина, или

2. размерът или обхватът на гаранцията, осигурявана от съществуващата в държавата по седалището на банката система за гарантиране на влоговете, е по-малък от размера или обхвата на защитата на влоговете, предвидена в този закон; в този случай гаранцията, осигурявана от фонда, е за разликата, надвишаваща гаранцията, осигурявана от системата за гарантиране на влоговете по седалището на банката.

(4) Лицата по ал. 2 и 3 са длъжни да правят парични вноски във фонда по реда, определен в този закон.

(5) Управителният съвет на фонда установява, след събиране на съответните доказателства, спрямо кои клонове на банки в страната са налице условията по ал. 3.

(6) В случаите по ал. 3 фондът си сътрудничи с органите на съответната система за гарантиране на влоговете.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 1.

Глава втора

ФОНД ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИТЕ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава втора.

Раздел I

Статут на фонда

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 2. (1) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(2) Фондът се преобразува, прекратява и ликвидира със закон.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащането на държавни и местни данъци и такси само по операциите по гарантиране на влоговете и по финансиране на мерките по чл. 23.

(5) При ликвидация на фонда след изплащането на задълженията му остатъкът от неговото имущество се разпределя между банките пропорционално на вноските, платени от тях, с изключение на тези банки, чиито задължения към вложителите са изплатени от фонда.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл.2, ал. 4 думите „мерките по чл.23“ се заменят с „действия по реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 2:

Чл. 2. (1) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(2) Фондът се преобразува, прекратява и ликвидира със закон.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащането на държавни и местни данъци и такси само по операциите по гарантиране на влоговете и по финансиране на действия по реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(5) При ликвидация на фонда след изплащането на задълженията му остатъкът от неговото имущество се разпределя между банките пропорционално на вноските, платени от тях, с изключение на тези банки, чиито задължения към вложителите са изплатени от фонда.

(6) Финансирането на разходите за издръжка на фонда се определят с наредба на Българската народна банка по предложение на управителния съвет на фонда.

Раздел II

Цели и функции на фонда

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 3. (1) Целта на Фонда е да допринася за стабилността и доверието във финансовата система на Република България, като:

1. осигурява защита на влоговете и изплащане на гарантираните влогове;

2. участва в алтернативни мерки за запазване на финансовата стабилност и предотвратяване на по-големи разходи за изплащане на гарантираните влогове;

3. осигурява оптимална защита на интересите на кредиторите в процеса на банковата несъстоятелност.

(2) Фондът:

1. определя и събира годишни и извънредни премиЙни вноски от банките;
2. инвестира средствата си при условията и по реда на чл. 24;
3. изплаща гарантираните размери на влоговете;
4. осъществява функциите и правомощията, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност;
5. след съгласуване с Българската народна банка прилага алтернативни мерки за запазване на финансовата стабилност и предотвратяване на поголеми разходи за изплащане на гарантираните влогове;

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Аlineя 1, т. 2 се изменя така:

„2. съдейства за ефективно протичане на процеса по реструктуриране на кредитни институции при условията и по реда на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;“

2. Аlineя 2, т.5 се изменя така:

„5. Участва във финансиране на реструктурирането на кредитни институции, като поема загубите вместо гарантираните вложители в процеса на реструктуриране, при условията и по реда на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 3:

Чл. 3. (1) Целта на фонда е да допринася за стабилността и доверието във финансовата система на Република България, като:

1. осигурява защита на влоговете и изплащане на гарантираните влогове;

2. съдейства за ефективно протичане на процеса по реструктуриране на кредитни институции при условията и по реда на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

3. осигурява оптимална защита на интересите на кредиторите в процеса на банковата несъстоятелност.

(2) Фондът:

1. определя и събира годишни и извънредни премиЙни вноски от банките;

2. инвестира средствата си при условията и по реда на чл. 23;

3. изплаща гарантираните размери на влоговете;

4. осъществява функциите и правомощията, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност;

5. участва във финансиране на реструктурирането на кредитни институции, като поема загубите вместо гарантираните вложители в процеса на реструктуриране, при условията и по реда на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Раздел III Управление на фонда. Представителство

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел III.

Чл. 4. (1) Фондът се управлява от управителен съвет.

(2) Управителният съвет се състои от петима членове - физически лица, които се определят, както следва:

1. председателят на управителния съвет – от Министерския съвет;
2. заместник-председателят - от управителния съвет на Българската народна банка;

3. един член - от съсловната организация на търговските банки; в случай на повече от една съсловна организация Управителният съвет на Българската народна банка определя процедура за номинация и избор на член от съсловните организации на банките;

4. двама членове - съвместно от председателя и заместник-председателя на управителния съвет.

(3) Членовете на управителния съвет трябва да имат висше икономическо или юридическо образование и професионален опит в продължение на не по-малко от 5 години в една от следните области:

1. банково дело;
2. търговия с ценни книжа;
3. счетоводство;
4. финанси.

(4) Мандатът на управителния съвет е 4 години. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбрани без ограничение.

(5) Управителният съвет на Фонда заседава най-малко веднъж на 3 месеца. Решенията на управителния съвет на Фонда по чл. 7, т. 5-7 се приемат с мнозинство 4/5 от всички негови членове, а останалите решения - с мнозинство повече от 1/2 от всички негови членове.

(6) Заседанията на Управителния съвет са редовни, ако присъстват поне трима негови членове. За всяко заседание се води протокол, който се подписва от всички присъстващи членове.

(7) Управителният съвет приема правила за организацията на дейността на Фонда, които включват вътрешни правила за управление, ясна организационна структура и ефективни процедури за определяне, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които може да бъде изложена дейността на Фонда.

(8) Председателят на управителния съвет организира и ръководи дейността на Фонда и на служителите и представлява Фонда в страната и в чужбина, като взема всички решения, свързани с управлението на Фонда, с изключение на решенията по чл. 7. Председателят може да упълномощава други лица със своите правомощия.

(9) Председателят на управителния съвет назначава и освобождава служителите на Фонда. Организацията на дейността на администрацията на Фонда и общата численост на персонала се определят с правилата по ал. 7.

(10) Управителният съвет сключва договор от името на Фонда с председателя на управителния съвет, в който се определя възнаграждението му и се конкретизират правата и задълженията във връзка с упражняване на правомощията му по ал. 8 и 9.

(11) При отсъствие на председателя функциите му се изпълняват от заместник-председателя или от друг член, определен от управителния съвет.

(12) Управителният съвет може да привлича отделни специалисти и да създава комисии, които да подпомагат осъществяването на неговите правомощия.

(13) Фондът, неговите органи, оправомощените от тях лица и неговите служители не носят отговорност за вреди, причинени при упражняване на техните функции, освен ако са действали умишлено.

Предложение на н.п. Петър Славов:

В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. в ал. 2, т. 4 думите „двама членове” се заменят с „един член”

2. в ал. 2 се създава нова т. 5:

„5. един член – от Народното събрание”

3. В ал. 4 след думите „години” се поставя запетая и се добавя „като след изтичане на мандата им, членовете на управителния съвет продължават да изпълняват правомощията си до избиране на нов управителен съвет”.

Комисията подкрепя по принцип предложението по т.3 и не го подкрепя по т.1 и 2.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В чл. 4, ал. 4 се създава изречение трето: „Членовете на управителния съвет с изтекъл мандат продължават изпълнението на правомощията си до определянето на нови членове.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 4:

Чл. 4. (1) Фондът се управлява от управителен съвет.

(2) Управителният съвет се състои от 5 членове, включително председател и заместник-председател, които се определят както следва:

1. председателят – от Министерския съвет;

2. заместник-председателят - от управителния съвет на Българската народна банка;

3. един член - от съсловната организация на банките; в случай на повече от една съсловна организация управителният съвет на Българската народна банка определя процедура за номинация и избор на член от съсловните организации на банките;

4. двама членове - съвместно от председателя и заместник-председателя на управителния съвет на фонда.

(3) Членовете на управителния съвет трябва да имат висше икономическо или юридическо образование с образователно квалификационна степен „магистър” и професионален стаж не по-малко от 5 години в областите на банковото дело, търговията с ценни книжа, счетоводството или финансите.

(4) Мандатът на управителния съвет е 4 години. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбрани без ограничение. Членовете на управителния съвет с изтекъл мандат продължават изпълнението на правомощията си до определянето на нови членове.

(5) Управителният съвет заседава най-малко веднъж на три месеца. Заседанията са редовни, ако присъстват поне трима негови членове. За всяко заседание се води протокол, който се подписва от всички присъстващи членове.

(6) Решенията на управителния съвет се приемат с мнозинство повече от половината от всички негови членове, а решенията по чл. 7, т. 5 и 12 се приемат с мнозинство от 4 гласа.

(7) Управителният съвет приема правила за организацията и дейността на фонда, които включват вътрешни правила за управление, организационна структура и процедури за определяне, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които може да бъде изложена дейността на фонда.

(8) Председателят на управителния съвет организира и ръководи дейността на фонда и представлява фонда в страната и в чужбина, като взема всички решения, свързани с управлението на фонда, с изключение

на решенията по чл. 7. Председателят може да оправомощава други лица с отделни свои правомощия.

(9) Председателят на управителния съвет назначава и освобождава административния персонал на фонда. Организацията на дейността на администрацията на фонда и общата численост на персонала се определят с правилата по ал. 7.

(10) Управителният съвет сключва договор от името на фонда с председателя на управителния съвет, в който се определя възнаграждението му и се конкретизират правата и задълженията във връзка с упражняване на правомощията му по ал. 8 и 9.

(11) При отсъствие на председателя функциите му се изпълняват от заместник-председателя или от друг член, определен от управителния съвет на фонда.

(12) Управителният съвет може да привлича отделни специалисти и да създава комисии, които да подпомагат осъществяването на неговите правомощия.

(13) Фондът, неговите органи, оправомощените от тях лица и неговите служители не носят отговорност за вреди, причинени при упражняване на техните правомощия, освен ако са действали умишлено.

Чл. 5. (1) Не може да бъде член на управителния съвет на Фонда лице, което:

1. през последните две години преди датата на решението за обявяване в несъстоятелност е било член на изпълнителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, когато е прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

2. през последните 5 години, предхождащи датата на решението за обявяване на банка в несъстоятелност, е било член на неин управителен или контролен орган;

3. е съпруг или се намират във фактическо съжителство, или е роднина по права или по сребрена линия до втора степен включително на друг член на управителния съвет на Фонда;

4. е осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

5. е лишено от правото да заема материалноотговорна длъжност.

(2) Председателят на управителния съвет не може да извършва друга платена дейност освен научноизследователска и преподавателска.

(3) Членовете на управителния съвет не могат да работят за банки и за финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 5.

Чл. 5. (1) Не може да бъде член на управителния съвет на фонда лице, което:

1. през последните две години преди датата на решението за обявяване в несъстоятелност е било член на изпълнителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, което е прекратено поради несъстоятелност и са останали неудовлетворени кредитори;

2. през последните 5 години, предхождащи датата на решението за обявяване на банка в несъстоятелност, е било член на неин управителен или контролен орган;

3. е съпруг или се намира във фактическо съжителство, или е роднина по права или по съребрена линия до втора степен включително на друг член на управителния съвет на фонда;

4. е осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

5. през последните две години е лишавано по съответния ред от правото да заема определена длъжност или да упражнява определена професия.

(2) Председателят на управителния съвет не може да извършва друга платена дейност освен научноизследователска и преподавателска.

(3) Членовете на управителния съвет не могат да работят за банки и за финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции.

Чл. 6. (1) Мандатът на член на управителния съвет се прекратява предсрочно, когато се установи, че:

1. по отношение на него е налице обстоятелство, посочено в чл. 5;

2. е във фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си в продължение на повече от 6 месеца;

3. е извършил съществено нарушение на служебните си задължения;

4. с дейността си уврежда интересите на Фонда;

5. не участва без основателна причина в три или повече последователни заседания на управителния съвет;

6. е нарушен чл. 42, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност;

7. по отношение на него има влязъл в сила акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(2) Мандатът на член на управителния съвет може да бъде прекратен предсрочно и по негово писмено искане, отправено до съответния орган.

(3) Установяването на обстоятелствата по ал. 1, както и прекратяването на мандата на член на управителния съвет, се извършват с решение на съответния орган по чл. 4, ал. 2.

(4) При предсрочно прекратяване на мандата на член на управителния съвет на негово място се назначава друго лице за остатъка от мандата.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 6, ал. 3 думите „довършва мандата” се заменят с „започва нов мандат”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 6:

Чл. 6. (1) Правомощията на член на управителния съвет се прекратяват предсрочно:

- 1. по негово искане;**
- 2. при несъвместимост по чл. 5;**
- 3. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;**
- 4. когато е извършил съществено нарушение на служебните си задължения;**
- 5. когато с дейността си уврежда интересите на фонда;**
- 6. когато не участва без основателна причина в три последователни заседания на управителния съвет;**
- 7. когато е нарушен чл. 42, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност;**
- 8. при влязъл в сила акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;**
- 9. при смърт.**

(2) Правомощията по ал. 1 на член на управителния съвет се прекратяват с решение на съответния орган по чл. 4, ал. 2.

(3) При предсрочно прекратяване на правомощията на член на управителния съвет на негово място се определя друго лице, което започва нов мандат.

Чл. 7. Управителният съвет:

- 1. определя съобразно правилата, установени в този закон, годишните премийни вноски от банките;**
- 2. инвестира средствата на Фонда при спазване на изискванията за сигурност и за постоянна ликвидност, като може да сключва финансови сделки с цел намаляване на рисковете или осигуряване на ликвидност;**
- 3. организира изплащането на гарантираните размери на влогове при условията и по реда на този закон;**
- 4. приема правила за условията и реда за ползване на заеми от Фонда, включително за емисия на дългови ценни книжа;**

5. след съгласуване с Българската народна банка взема решение за участие в мерките по чл. 23 и приема стратегия за възстановяване на средствата, съответно за вида и срока на финансовата подкрепа;
6. взема решение за участие на Фонда в международни организации;
7. одобрява споразумения за сътрудничество на Фонда с държавни институции и обществени организации;
8. назначава регистриран одитор за извършване на независим финансов одит на годишния финансов отчет на Фонда;
9. взема решения за получаване на дарения и помощи от местни и чуждестранни лица;
10. приема правила относно реда за осъществяване на вътрешния контрол върху дейността на Фонда;
11. разглежда и решава всички въпроси от негова компетентност, свързани с правомощията на Фонда по Закона за банковата несъстоятелност;
12. приема годишен отчет за дейността на Фонда и го представя на Министерския съвет, на Българската народна банка и на Сметната палата;
13. ежегодно приема и обнародва в „Държавен вестник“ до 31 март годишен финансов отчет за предходната година;
14. приема годишен бюджет за административните разходи на Фонда и отчет за изпълнението му и в 30-дневен срок от приемането им ги представя на Българската народна банка и на Сметната палата;
15. разработва проекти на наредби по прилагането на този закон и ги представя на Българската народна банка за обсъждане и приемане;
16. изпълнява правомощията на Фонда по Закона за банковата несъстоятелност, за които е предвидено, че се упражняват с решение на управителния съвет;
17. взема решение за отпускане на заеми на други схеми за гарантиране на влоговете в рамките на Европейския съюз при условията на чл. 25;
18. определя размера и реда за събиране на годишна такса от банките за покриване на административните разходи на Фонда;
19. издава указания за съдържанието и формата, в които банките предоставят информация на Фонда за целите на изплащане на гарантираните влогове и тестване на системата за гарантиране на влоговете;
20. разглежда и решава други въпроси, свързани с дейността на Фонда.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 5 се изменя така:

„5. организира предоставянето на средства за финансиране на реструктурирането по реда на чл.134, ал.5 и чл. 144 от Закона за

възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

2. Създава се нова т.12

„12. разглежда и решава всички въпроси от негова компетентност по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“;

3. Досегашната т. 12 става т. 13;

4. Досегашната т. 13 става т. 14 и се изменя така:

„14. ежегодно приема и обнародва в „Държавен вестник“ до 31 март отчет за резултата от дейността на Фонда и отчет за финансовото състояние за предходната година;“

съответно 13-20.

5. Досегашните т. 14 – 19 стават съответно т. 15 – 20.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 7:

Чл. 7. Управителният съвет:

1. определя годишните и извънредните премиЙни вноски от банките;

2. инвестира средствата на фонда при спазване на изискванията за сигурност и за постоянна ликвидност, като може да сключва финансови сделки с цел намаляване на рисковете или осигуряване на ликвидност;

3. организира изплащането на гарантираните размери на влогове при условията и по реда на този закон;

4. приема правила за условията и реда за ползване на заеми от страна на фонда, включително за емисия на дългови ценни книжа;

5. организира предоставянето на средства за финансиране на реструктурирането по реда на чл. 134, ал. 5 и чл. 144 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

6. взема решение за участие на фонда в международни организации;

7. одобрява споразумения за сътрудничество на фонда с държавни институции и обществени организации;

8. назначава регистриран одитор за извършване на независим финансов одит на годишния финансов отчет на фонда;

9. взема решения за получаване на дарения и помощи от местни и чуждестранни лица;

10. приема правила относно реда за осъществяване на вътрешния контрол върху дейността на фонда;

11. разглежда и решава всички въпроси от негова компетентност, свързани с правомощията на фонда по Закона за банковата несъстоятелност;

12. разглежда и решава всички въпроси от негова компетентност по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

13. приема годишен отчет за дейността на фонда и го представя на Министерския съвет, на Българската народна банка и на Сметната палата;

14. ежегодно приема и обнародва в „Държавен вестник“ до 31 март отчет за резултата от дейността на фонда и отчет за финансовото състояние за предходната година;

15. приема годишен бюджет за административните разходи на фонда и отчет за изпълнението му и в 30-дневен срок от приемането им ги представя на Българската народна банка и на Сметната палата;

16. разработва проекти на наредби, предвидени в този закон, и ги представя на Българската народна банка за обсъждане и приемане;

17. взема решение за отпускане на заеми на други схеми за гарантиране на влоговете в рамките на Европейския съюз при условията на чл. 24;

18. определя размера и реда за събиране на годишна такса от банките за покриване на административните разходи на фонда; размерът на годишната такса от банките се определя въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи на фонда, предвидени в годишния бюджет на фонда;

19. издава указания за съдържанието и формата, в които банките предоставят информация на фонда за целите на изплащане на гарантираните влогове и тестване на системата за гарантиране на влоговете;

20. разглежда и решава други въпроси, свързани с дейността на фонда.

Глава трета ГАРАНТИРАНИ ВЛОГОВЕ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава трета.

Раздел I Размер и обхват на гаранцията

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 8. Гарантират се влоговете в левове и в чуждестранна валута.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 8.

Чл. 9. (1) Фондът гарантира пълно изплащане на сумите по влоговете на едно лице в една банка независимо от броя и размера им до 196 000 лв.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага спрямо лица, придобили права по влог в резултат на извършени разпоредителни действия с влога в срока на действие на мярката по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 от Закона за кредитните институции и след издаване на акта по чл. 20, ал. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 9:

Чл. 9. (1) Фондът гарантира пълно изплащане на сумите по влоговете на едно лице в една банка независимо от броя и размера им до 196 000 лв.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага спрямо лица, придобили права по влог в резултат на извършени разпоредителни действия с влога в срока на действие на мерките по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 от Закона за кредитните институции и след датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1.

Чл. 10. (1) Следните влогове са гарантирани в размер до 250 000 лв. за срок три месеца от момента, в който сумата е кредитирана по особена сметка на вложителя, открита за някоя от целите по т. 1, 2 или 3, или от момента, в който вложителят е придобил правото да се разпорежда със сумата на влога:

1. влогове на физически лица, възникнали в резултат на сделки с недвижими имоти за жилищни нужди;

2. влогове на физически лица, които възникват в резултат на изплатени суми по повод на сключване или прекратяване на брак, прекратяване на трудово или служебно правоотношение, инвалидност или смърт;

3. влогове, които възникват в резултат на застрахователни или осигурителни плащания или на изплащането на обезщетение за вреди от престъпления или от отменена присъда.

(2) Влоговете по ал. 1 не участват в изчисляването на общия размер на задължението на банката към един вложител по чл. 12 в рамките на срока по ал. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 10.

Чл. 10. (1) Следните влогове са гарантирани в размер до 250 000 лв. за срок три месеца от момента, в който сумата е кредитирана по

сметка на вложителя, или от момента, в който вложителят е придобил правото да се разпорежда със сумата на влога:

1. влогове на физически лица, възникнали в резултат на сделки с недвижими имоти за жилищни нужди;

2. влогове на физически лица, които възникват в резултат на изплатени суми по повод на сключване или прекратяване на брак, прекратяване на трудово или служебно правоотношение, инвалидност или смърт;

3. влогове, които възникват в резултат на застрахователни или осигурителни плащания или на изплащането на обезщетение за вреди от престъпления или от отменена присъда.

(2) Влоговете по ал. 1 не участват в изчисляването на общия размер на задължението на банката към един вложител по чл. 12 в рамките на срока по ал. 1.

Раздел II Исключения

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 11. (1) Не се изплащат гарантираните размери на влоговете в банката на:

1. други банки, когато са направени от тяхно име и за тяхна сметка;
2. финансовите институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции;
3. застрахователите и презастрахователите по чл. 8 от Кодекса за застраховането;
4. фондовете за задължително и доброволно пенсионно осигуряване;
5. инвестиционните посредници;
6. колективните инвестиционни схеми, националните инвестиционни фондове, алтернативните инвестиционни фондове и дружествата със специална инвестиционна цел;
7. бюджетните организации съгласно § 1, т. 5 от Закона за публичните финанси;
8. Фонда за компенсиране на инвеститорите, Фонда за гарантиране на влоговете в банките и Гаранционния фонд по чл. 287 от Кодекса за застраховането.

(2) Не се предоставя гаранция относно влогове, възникнали или свързани със сделки и действия, представляващи „изпиране на пари“ по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и „финансиране на тероризъм“ по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, ако деецът е осъден с влязла в сила присъда.

(3) Не се изплащат влогове, чийто титуляр не е бил идентифициран по реда на чл. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари към датата на акта по чл. 20, ал. 1.

(4) Обстоятелствата, обуславящи изключенията по ал. 1 и 2, се установяват към датата на акта по чл. 20, ал. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 11.

Чл. 11. (1) Не се изплащат гарантираните размери на влоговете в банката на:

1. други банки, когато са направени от тяхно име и за тяхна сметка;

2. финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции;

3. застрахователи и презастрахователи по чл. 8 от Кодекса за застраховането;

4. пенсионно-осигурителни дружества и фондове за задължително и доброволно пенсионно осигуряване;

5. инвестиционни посредници;

6. колективни инвестиционни схеми, национални инвестиционни фондове, алтернативни инвестиционни фондове и дружества със специална инвестиционна цел;

7. бюджетни организации по § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси;

8. Фонда за компенсирание на инвеститорите, Фонда за гарантиране на влоговете в банките и Гаранционния фонд по чл. 287 от Кодекса за застраховането.

(2) Не се предоставя гаранция по влогове, възникнали или свързани със сделки или действия, представляващи изпиране на пари по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, установени с влязла в сила присъда.

(3) Не се изплащат влогове, чийто титуляр не е бил идентифициран съгласно чл. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари към датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1.

(4) Обстоятелствата, обуславящи изключенията по ал. 1 и 2, се установяват към датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1.

Раздел III

Изчисляване на гарантирания размер на влога

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за наименованието на раздел III.

Чл. 12. (1) Общият размер на задължението на банката към един вложител се определя, като влоговете му, включително начислените върху тях лихви до датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1, се събират. При събирането влоговете в чуждестранна валута участват с левовата си равностойност, определена по курса на Българската народна банка към датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1.

(2) В случаите, когато вложителят има задължения към банката, чиито падеж е настъпил преди или на датата на акта по чл. 20, ал. 1, от размера на гаранцията, определена по реда на чл. 9, ал. 1 и 2, се приспада размерът на тези задължения.

(3) При съвместен влог частта на всяко лице се взема предвид при установяване на общия размер на влоговете му в банката. Ако в договора за влог не е указано друго, приема се, че частите на вложителите са равни.

(4) В случаите, когато вложителят няма изключително право върху сумите по сметката, право да получи плащане от Фонда има лицето, в чиято полза е направен влогът, освен ако договорът предвижда друго и при условие, че това лице е идентифицирано или може да бъде идентифицирано преди датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1. В случай че влогът е направен в полза на повече лица, се прилагат правилата за съвместния влог.

(5) При преобразуване на две или повече банки чрез сливане или вливане влоговете в тези банки преди преобразуването се изчисляват за целите на покритието по гаранцията за всяка банка поотделно до изтичането на 6-месечния срок по чл. 263к, ал. 1 от Търговския закон.

(6) Влог, по който има наложени тежести или който служи за обезпечение, се включва при събирането по реда на ал. 1, като съответната припадаща се за влога част от гаранцията не се изплаща на вложителя - титуляр на влога, до вдигане на тежестта или обезпечението. Ако за влоговете по изречение първо има влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, Фондът изплаща дължимата относно влога гаранция на лицето, посочено в акта като имащо право да получи сумата по влога.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 12:

Чл. 12. (1) Общият размер на задължението на банката към един вложител се определя, като влоговете му, включително начислените върху тях лихви до датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1, се събират. При събирането влоговете в чуждестранна валута участват с левовата си равностойност, определена по курса на Българската народна банка към датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1.

(2) При съвместен влог частта на всяко лице се взема предвид при установяване на общия размер на влоговете му в банката. Ако в

договора за влог не е указано друго, приема се, че частите на вложителите са равни.

(3) В случаите, когато вложителят няма изключително право върху сумите по сметката, право да получи плащане от фонда има лицето, в чиято полза е направен влогът, освен ако договорът предвижда друго и при условие, че това лице е идентифицирано или може да бъде идентифицирано преди датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1. В случай че влогът е направен в полза на повече лица, се прилагат правилата за съвместния влог.

(4) При преобразуване на две или повече банки чрез сливане или вливане влоговете в тези банки преди преобразуването се изчисляват за целите на покритието по гаранцията за всяка банка поотделно до изтичането на 6-месечния срок по чл. 263к, ал. 1 от Търговския закон.

(5) Влог, по който има наложени тежести или който служи за обезпечение, се включва при събирането по реда на ал. 1, като съответната припадаща се за влога част от гаранцията не се изплаща на вложителя - титуляр на влога, до вдигане на тежестта или обезпечението. Ако за влоговете по изречение първо има влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, Фондът изплаща дължимата относно влога гаранция на лицето, посочено в акта като имащо право да получи сумата по влога.

Глава четвърта ФИНАНСИРАНЕ НА ФОНДА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава четвърта.

Раздел I Източници за набиране на средства

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

- Чл. 13. (1)** Източници за набиране на средствата във фонда са:
1. годишни и извънредни премийни вноски от банките;
 2. доходите от инвестиране на набраните във фонда средства;
 3. получените от фонда суми от имуществото на банката в случаите на суброгация;
 4. други източници (заеми, дарения, чуждестранна помощ и други).
- (2) Българската народна банка е депозитар на средствата на фонда.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 13.

Чл. 14. (1) Всяка банка прави годишна премийна вноска във Фонда, която се определя пропорционално на степента на риска, на който всяка банка е изложена, и се изчислява върху размера на гарантираните влогове за предходната година, изчислен като средна стойност от размера на гарантираните влогове към края на всяко тримесечие.

(2) Гарантирани са всички влогове до размера на гаранцията по чл. 9, ал. 1, с изключение на влоговете по чл. 11, ал. 1 и 2.

(3) При определяне на гарантираните влогове за целите на ал. 1 влоговете в чуждестранна валута на банките се преизчисляват в левове по курса на Българската народна банка за съответния ден.

(4) Начинът за изчисляване на размера на вноските по ал. 1 се определя с наредба на Българската народна банка по предложение на управителния съвет на Фонда.

(5) Банките, включително клоновете на чуждестранните банки, превеждат дължимата премийна вноска в срок до 31 март на текущата година.

(6) Годишните премийни вноски на банките се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 14 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) До 1 май на текущата година Фондът определя годишната премийна вноска за всяка банка, като отчита рисковия ѝ профил и сумата на гарантираните влогове в банката за предходната година, изчислена като средна стойност от размера на гарантираните влогове към края на всяко тримесечие.”;

2. В ал. 5 думата „март” се заменя с „май”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 14:

Чл. 14. (1) До 1 май на текущата година фондът определя годишната премийна вноска за всяка банка, като отчита рисковия ѝ профил и сумата на гарантираните влогове в банката за предходната година, изчислена като средна стойност от размера на гарантираните влогове към края на всяко тримесечие.

(2) Гарантирани са всички влогове до размера на гаранцията по чл. 9, ал. 1, с изключение на влоговете по чл. 11, ал. 1 и 2.

(3) При определяне на гарантираните влогове за целите на ал. 1 влоговете в чуждестранна валута на банките се преизчисляват в левове по курса на Българската народна банка за съответния ден.

(4) Начинът за изчисляване на размера на вноските по ал. 1 се определя с наредба на Българската народна банка по предложение на управителния съвет на фонда.

(5) Банките, включително клоновете на чуждестранните банки, превеждат годишната премийна вноска в срок до 31 май на текущата година.

(6) Годишните премийни вноски на банките се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Чл. 15. Направените от банките вноски не подлежат на възстановяване, включително и при прекратяване на банката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 15.

Чл. 16. (1) При неплащане на вноска в определения срок Фондът начислява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(2) В случай че банка не плати изискуема вноска в срок, Фондът уведомява незабавно Българската народна банка за предприемане на надзорни мерки по Закона за кредитните институции.

(3) Ако предприетите мерки по ал. 2 не осигурят спазване на задължението за плащане на изискуеми вноски, Фондът с изричното съгласие на Българската народна банка, може да даде едномесечно предизвестие за изключване на банката от членство в системата за гарантиране на влоговете в Република България.

(4) Фондът изключва банката от системата за гарантиране на влоговете в Република България, ако след изтичането на срока по ал. 3 банката не е изпълнила задължението си.

(5) Влоговете, налични към датата на изключване на банката от членство в системата за гарантиране на влоговете в Република България, продължават да са гарантирани от фонда.

(6) Българската народна банка издава наредба за прилагането на този член по предложение на управителния съвет на фонда.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 16.

Чл. 17. (1) Когато наличните средства във Фонда надхвърлят едно на сто от общия размер на гарантираните влогове в банките, управителният съвет може да вземе решение годишните премийни вноски да се плащат в намален размер или да не се плащат за определен период.

(2) Плащането на годишни премийни вноски се възобновява, когато средствата във Фонда спаднат под посочения в ал. 1 размер.

(3) Редът и начинът за изчисляване на премийните вноски в намален размер се уреждат с наредбата по чл. 14, ал. 4.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 17 се създава ал. 4:

„(4) Когато са използвани средства от ФГВБ по чл. 144, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, плащането на вноски по ал. 2 се определя така, че посоченият в ал. 1 размер да бъде достигнат за период от най-много шест години.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 17:

Чл. 17. (1) Когато наличните средства във фонда надхвърлят едно на сто от общия размер на гарантираните влогове в банките, управителният съвет може да вземе решение годишните премийни вноски да се плащат в намален размер или да не се плащат за определен период.

(2) Плащането на годишни премийни вноски се възобновява, когато средствата във фонда спаднат под посочения в ал. 1 размер.

(3) Редът и начинът за изчисляване на годишните премийни вноски в намален размер се определят с наредбата по чл. 14, ал. 4.

(4) Когато са използвани средства от фонда по чл. 144, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, плащането на вноски по ал. 2 се определя така, че посоченият в ал. 1 размер да бъде достигнат за период до 6 години.”

Раздел II

Покриване на недостига от средства на фонда

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 18. (1) Ако наличните средства във Фонда не са достатъчни за покриване на задълженията му по чл. 20, когато влоговете са станали неналични, по решение на управителния съвет банките превеждат извънредни премийни вноски в размер до 0,5 на сто от гарантираните влогове за една календарна година, изчислени към последното тримесечие, предхождащо датата на превеждане на вноските. Фондът може да изиска и

по-големи вноски при извънредни обстоятелства и с изричното съгласие на Българската народна банка.

(2) За покриване на остатъчния недостиг от средствата на Фонда с решение на управителния съвет Фондът може:

1. да ползва заеми, включително чрез емитиране на дългови ценни книжа при условия и по ред, определени от управителния съвет на Фонда;
2. да ползва заеми от държавния бюджет след решение на Министерския съвет.

(3) Ползваните от Фонда заеми могат да бъдат обезпечавани с гаранция, издадена от Министерския съвет от името и за сметка на държавата, или с активи на Фонда, включително и с бъдещите вземания на Фонда.

(4) В случаите когато банка има ликвидни затруднения, Българската народна банка може да отложи изцяло или частично плащането на извънредни вноски по ал. 1 за срок не повече от 6 месеца. Отлагането на плащането на вноските по ал. 1 може да бъде подновявано по искане на банката.

(5) Вноските по ал. 1, чието плащане е отложено, се плащат, когато Българската народна банка установи, че плащането им не застрашава ликвидността и платежоспособността на банката.

(6) Вноските по ал. 1:

1. не се приспадат от вноските по чл. 14, ал. 1;
2. се изчисляват по реда на наредбата на Българската народна банка по чл. 14, ал. 4.

Предложение на н.п. Христиан Митев и Емил Димитров:

В чл. 18, ал. 2, т. 2 думите „Министерския съвет” се заменят с „Народното събрание”

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 18:

Чл. 18. (1) Ако наличните средства във фонда не са достатъчни за покриване на задълженията му по чл. 20, когато влоговете са станали неналични, по решение на управителния съвет на фонда банките превеждат извънредни премийни вноски в размер до 0,5 на сто от гарантираните влогове за една календарна година, изчислени към последното тримесечие, предхождащо датата на превеждане на вноските. Фондът с изричното съгласие на Българската народна банка може да изиска и по-големи вноски при извънредни обстоятелства.

(2) За покриване на остатъчния недостиг от средствата на фонда с решение на управителния съвет фондът може да ползва заеми:

1. включително чрез емитиране на дългови ценни книжа при условия и по ред, определени от управителния съвет на фонда;

2. от държавния бюджет след решение на Министерския съвет.

(3) Ползваните от фонда заеми могат да бъдат обезпечавани с гаранция, издадена от Министерския съвет от името и за сметка на държавата, или с активи на фонда, включително и с бъдещите вземания на фонда.

(4) В случаите когато банка има ликвидни затруднения, Българската народна банка може да отложи изцяло или частично плащането на вноските по ал. 1 за срок не по-дълъг от 6 месеца. Отлагането на плащането на вноските по ал. 1 може да бъде подновявано по искане на банката.

(5) Вноските по ал. 1, чието плащане е отложено, се плащат, когато Българската народна банка установи, че плащането им не застрашава ликвидността и платежоспособността на банката.

(6) Вноските по ал. 1:

1. не се приспадат от вноските по чл. 14, ал. 1;

2. се изчисляват по реда на наредбата по чл. 14, ал. 4.

Глава пета

ИЗПОЛЗВАНЕ НА СРЕДСТВАТА НА ФОНДА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава пета.

Раздел I

Общи положения

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 19. (1) Средствата на Фонда се използват за изплащане на суми по влогове до гарантираните размери в предвидените в закона случаи.

(2) Средствата на Фонда могат да се използват и за мерките по чл. 23 с цел да се предотврати изпадане на банка в неплатежоспособност.

(3) В случаите по ал. 2, ако някои или всички активи и пасиви, включително гарантираните влогове, бъдат прехвърлени на друга банка или на мостова институция, в производството по несъстоятелност на реструктурираната банка Фондът не изплаща остатъка от влоговете над размера на прехвърлените гарантирани влогове. Фондът информира вложителите за прехвърлянето на влоговете чрез средствата за масова информация, като е длъжен да оповести в най-малко два централни ежедневника и на интернет страницата на Фонда банката или банките, в които са прехвърлени влоговете.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 19, ал. 2 се изменя така:

„(2) Средствата от Фонда се използват и за финансиране на действия по реструктуриране при условията и по реда на чл. 144 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 19:

Чл. 19. (1) Средствата на фонда се използват за изплащане на суми по влогове до гарантираните размери в предвидените в този закон случаи.

(2) Средствата от фонда се използват и за финансиране на действия по реструктуриране при условията и по реда на чл. 144 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Раздел II

Условия и ред за изплащане на суми по гарантираните влогове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 20. (1) Фондът изплаща задължения на съответната банка към нейни вложители до гарантираните размери, в случай че е налице някое от следните обстоятелства:

1. решение на Българската народна банка за отнемане на лиценза за банкова дейност;

2. решение на Българската народна банка за установяване, че влоговете са неналични и че по нейна преценка към този момент банката изглежда неспособна - по причини, пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати влоговете и че няма да бъде в състояние да направи това в краткосрочна перспектива; решението се взема не по-късно от 5 работни дни от узнаването, че банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими;

3. акт на съдебен орган, с който по причини, пряко свързани с финансовото състояние на кредитната институция, се постановява решение,

което препятства предявяването на вземанията на вложителите срещу кредитната институция.

(2) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете чрез една или повече банки, определени от управителния съвет.

(3) В срок до два работни дни от датата на издаване на акта по ал. 1 назначеният квестор, ликвидатор или синдик е длъжен да представи на Фонда информация за влоговете в банката.

(4) В срок не по-късно от 2 работни дни преди започване изплащането на суми от Фонда управителният съвет на Фонда е длъжен да оповести в най-малко два централни ежедневника и на своята интернет страница деня, от който вложителите на банката могат да получават плащания от Фонда, както и банката или банките, чрез които ще се извършват тези плащания. Кореспонденцията между Фонда и вложителите се води на български език.

(5) Фондът осигурява достъп на вложителите на банката до подлежащите на изплащане суми по гарантираните влогове не по-късно от 7 работни дни от датата на издаване на акта по ал. 1.

(6) Срокът за изплащане може да бъде удължен, когато:

1. е налице хипотезата на чл. 12, ал. 4, но с не повече от три месеца от датата на издаване на акта по ал. 1;

2. не е установено дали дадено лице има законно право да получи гарантирания размер на влога или когато влогът е предмет на правен спор; в тези случаи влогът се изплаща в срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на Фонда за разрешаване на спора;

3. влогът е обект на ограничителни мерки, наложени от правителството или международни организации; в тези случаи влогът се изплаща в срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на Фонда за прекратяване действието на ограничителните мерки;

4. сумата, която следва да бъде изплатена, е част от временно високо салдо по сметката съгласно условията на чл. 10, но с не повече от три месеца от датата на издаване на акта по ал. 1;

5. Фондът изплаща гарантираните влогове на клон на българска банка в друга държава - членка на Европейския съюз, но с не повече от 20 работни дни от датата на акта по ал. 1.

(7) Независимо от срока по ал. 5, когато вложител или друго лице, което има права върху или интерес във връзка със сумите по сметка, е обвинено в правонарушение, произтичащо от или свързано с „изпиране на пари“ по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и „финансиране на тероризъм“ по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, Фондът може временно да спре всякакви плащания, засягащи вложителя/лицето, до постановяването на влязъл в сила съдебен акт.

(8) Не се изплащат сумите по влогове, по които не е имало операции по нареждане на вложителя в последните 24 месеца и сумата по тях е по-малка от 20 лв.

(9) С размера на изплатените суми се намалява размерът на задълженията на съответната банка към вложителите.

(10) Фондът уведомява периодично квестора, ликвидатора или синдика за размера на платените на всеки вложител суми.

(11) За вземанията си над полученото от Фонда вложителите се удовлетворяват от имуществото на банката в съответствие с действащото законодателство.

(12) Българската народна банка издава наредба за прилагането на ал. 1-11 по предложение на управителния съвет на Фонда.

Предложение на н.п. Христиан Митев и Емил Димитров:

1. Навсякъде в текста на чл. 20 израза „акта по ал. 1” се изменя и става „акта или решението по ал. 1”

2. В чл. 20, ал. 1, т. 3 израза „кредитната институция” се заменя с „банката”

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 20 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 след думата „квестор” се добавя „временен или извънреден управител”.

2. В ал. 10 след думата „квестора” се добавя „временния или извънредния управител”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 20:

Чл. 20. (1) Фондът изплаща задължения на съответната банка към нейни вложители до гарантираните размери, в случай че е налице:

1. решение на Българската народна банка за отнемане на лиценза за банкова дейност;

2. решение на Българската народна банка за установяване, че влоговете са неналични и че по нейна преценка към този момент банката изглежда неспособна - по причини, пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати влоговете и че няма да бъде в състояние да направи това в краткосрочна перспектива; решението се взема не по-късно от 5 работни дни от узнаването, че банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими, или

3. акт на съдебен орган, с който по причини, пряко свързани с финансовото състояние на банката, се препятства предявяването на вземанията на вложителите срещу банката.

(2) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете чрез една или повече банки, определени от управителния съвет.

(3) В срок до два работни дни от датата на издаване на акт по ал. 1 назначеният квестор, временен или извънреден управител, ликвидатор, временен синдик или синдик е длъжен да представи на фонда информация за влоговете в банката.

(4) В срок не по-късно от два работни дни преди започване изплащането на суми от фонда управителният съвет на фонда е длъжен да оповести в най-малко два централни ежедневника и на своята интернет страница деня, от който вложителите на банката могат да получават плащания от фонда, както и банката или банките, чрез които ще се извършват тези плащания. Кореспонденцията между фонда и вложителите се води на български език.

(5) Фондът осигурява достъп на вложителите на банката до подлежащите на изплащане суми по гарантираните влогове не по-късно от 7 работни дни от датата на издаване на акт по ал. 1.

(6) Срокът за изплащане може да бъде удължен, когато:

1. е налице хипотезата на чл. 12, ал. 3, но с не повече от три месеца от датата на издаване на акт по ал. 1;

2. не е установено дали дадено лице има законно право да получи гарантирания размер на влога или когато влогът е предмет на правен спор; в тези случаи влогът се изплаща в срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на Фонда за разрешаване на спора или установяване на законното право;

3. влогът е обект на ограничителни мерки, наложени от правителството или международни организации; в тези случаи влогът се изплаща в срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на Фонда за прекратяване действието на ограничителните мерки;

4. сумата, която следва да бъде изплатена, е част от временно високо салдо по сметката съгласно условията на чл. 10, но с не повече от три месеца от датата на издаване на акт по ал. 1;

5. Фондът изплаща гарантираните влогове на клон на българска банка в друга държава членка, но с не повече от 20 работни дни от датата на издаване на акт по ал. 1.

(7) Независимо от срока по ал. 5, когато вложител или друго лице, което има права върху или интерес във връзка със сумите по сметка, е привлечено като обвиняем за деяние, произтичащо от или свързано с изпиране на пари по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, Фондът може

временно да спре всякакви плащания, засягащи вложителя/лицето, до влизането в сила на съдебен акт.

(8) Не се изплащат сумите по сметки, по които не е имало операции по нареждане на вложителя в последните 24 месеца преди датата на издаване на акт по чл. 20, ал.1 и салдото по всяка от тях е по-малко от 20 лв.

(9) С размера на изплатените суми се намалява размерът на задълженията на съответната банка към вложителите.

(10) Фондът уведомява периодически квестора, временния или извънредния управител, ликвидатора, временния синдик или синдика за размера на платените на всеки вложител суми.

(11) За вземанията си над полученото от фонда вложителите се удовлетворяват от имуществото на банката в съответствие с действащото законодателство.

(12) Българската народна банка издава наредба за прилагането на този член по предложение на управителния съвет на фонда.

Чл. 21. (1) Лице, което претендира, че е вложител, но му е отказано изплащане на суми по влога в размера по чл. 9 в сроковете по чл. 20, ал. 5 или 6, или което не е съгласно с размера на изплатената му сума, може да предяви писмените си възражения в срок до три месеца от началния ден на изплащане на гарантираните влогове пред квестора, ликвидатора или синдика на банката с отнет лиценз.

(2) Квесторът, ликвидаторът или синдикът се произнася по възраженията по ал. 1 в 7-дневен срок от получаването им. В случай че възражението по ал. 1 не бъде уважено, лицето може да предяви правата си по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 21 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „квестора“ се добавя „временния или извънредния управител“, а думите с „отнет лиценз“ се заличават.

2. В ал. 2 след думата „квесторът“ се добавя „временният или извънредният управител“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 21:

Чл. 21. (1) Лице, което претендира, че е вложител, но му е отказано изплащане на суми по влога в размера по чл. 9 и 10 в сроковете по чл. 20, ал. 5 или 6, или което не е съгласно с размера на изплатената му сума, може да предяви писмените си възражения в срок до три месеца от

началния ден на изплащане на гарантираните влогове пред квестора, временния или извънредния управител, ликвидатора, временния синдик или синдика на банката.

(2) Квесторът, временният или извънредният управител, ликвидаторът, временният синдик или синдикът се произнася по възраженията по ал. 1 в 7-дневен срок от получаването им. В случай че възражението по ал. 1 не бъде уважено, лицето може да предяви правата си по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 22. (1) От началната дата на изплащане по чл. 20 Фондът встъпва в правата на вложителите към банката до размера на гарантираните суми независимо от размера и датата, на която вложителят се е разпоредил с гарантираната сума.

(2) Фондът не дължи лихви по гарантираните суми.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 22.

Раздел III

Мерки за превенция и подпомагане

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага наименованието „Раздел III Мерки за превенция и подпомагане” да се отхвърли.

Чл. 23. (1) След съгласуване с Българската народна банка Фондът може да прилага мерки за превенция и подпомагане на банки с цел да се предотврати изпадането в неплатежоспособност на банките, участващи в системата за гарантиране на влоговете на Република България, които включват:

1. предоставяне на гаранции и заеми;
2. предоставяне на друг вид ликвидна помощ.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат при наличието едновременно на следните условия:

1. не са предприети действия по реструктуриране на банката;
2. Фондът разполага с достатъчно информация относно финансовото състояние на подкрепяната банка и процедури за подбор и прилагане на мерките по ал. 1, както и за наблюдение на свързаните с това рискове;
3. разходите за финансиране на мерките по ал. 1 не надвишават средствата, необходими за изплащане на гарантираните влогове в случай на изпадане на банката в несъстоятелност;
4. финансирането на мерките по ал. 1 е обвързано с изисквания на Фонда към подпомаганата банка, които включват като минимум въвеждането на по-строги правила за наблюдение и контрол на риска, както и с възможността Фондът да извършва проверки;

5. в резултат от използването на средствата от Фонда не се застрашават функциите му по изплащане на гарантираните влогове;

6. средствата на Фонда се използват за осигуряване на достъп на клиентите на банката до гарантираните влогове;

7. Българската народна банка е потвърдила възможността на банките да платят извънредни премийни вноски по чл. 18, ал. 1.

(3) Условието и сроковете за използване и възстановяване на средствата на Фонда, използвани съгласно ал. 1, се определят с решението на управителния съвет на Фонда по чл. 7, т. 6.

(4) Не се прилагат мерките по ал. 1, когато Българската народна банка е преценила, че са изпълнени условията за предприемане на действия по реструктуриране.

(5) При използване на средствата на Фонда за мерки по ал. 1 банките незабавно правят извънредни вноски, когато:

1. възникне необходимост от изплащане на гарантирани суми по влогове и наличните средства на Фонда са по-малко от две трети от размера по чл. 17, ал. 1;

2. без да е налице необходимост от изплащане, наличните средства на Фонда са под 25 на сто от размера по чл. 17, ал. 1.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В глава пета раздел III с член 23 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага да бъде отхвърлен.

Глава шеста

ИНВЕСТИРАНЕ НА СРЕДСТВОТА НА ФОНДА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава шеста.

Чл. 24. Средствата на Фонда се инвестират във:

1. депозити в Българската народна банка;

2. високоликвидни дългови ценни книжа:

а) издадени или гарантирани от българската държава;

б) издадени от други държави - членки на Европейския съюз, които имат кредитен рейтинг една от двете най-високи оценки, присъден от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно

агенциите за кредитен рейтинг (ОВ, L 302/1 от 17 ноември 2009 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) 1060/2009“;

в) издадени от трети държави, които имат кредитен рейтинг една от двете най-високи оценки, присъден от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009;

г) издадени от Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка, Европейската банка за възстановяване и развитие и Европейския съюз или други чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, в това число наднационални организации на държавите - членки на Европейския съюз, чиито задължения са оценени с една от двете най-високи оценки, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 24, който става чл. 23:

Чл. 23. Средствата на фонда се инвестират във:

1. депозити в Българската народна банка;

2. високоликвидни дългови ценни книжа:

а) издадени или гарантирани от българската държава;

б) издадени от други държави членки, които имат кредитен рейтинг, една от двете най-високи оценки, присъден от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) №1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ, L 302/1 от 17 ноември 2009 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1060/2009“;

в) издадени от трети държави, които имат кредитен рейтинг една от двете най-високи оценки, присъден от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) № 1060/2009;

г) издадени от Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка, Европейската банка за възстановяване и развитие или други чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, включително наднационални организации на държавите членки, чиито задължения са оценени с една от двете най-високи оценки, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани съгласно Регламент (ЕО) № 1060/2009.

Глава седма

СЪТРУДНИЧЕСТВО СЪС СХЕМИ ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава седма.

Раздел I

Заемане на средства между схеми за гарантиране на влоговете
Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 25. (1) Фондът може да отпуска заеми на схеми за гарантиране на влоговете от други държави членки при следните условия:

1. схемата заемополучател не може да изпълни задълженията си за изплащане на гарантираните влогове поради липса на средства;

2. схемата заемополучател е използвала възможностите за набиране на извънредни вноски от банките;

3. схемата заемополучател ще използва заетите средства само за изплащане на гарантираните влогове;

4. схемата заемополучател няма задължение за погасяване на заем от друга схема;

5. схемата заемополучател е посочила сумата, която иска да заеме;

6. общият размер на заема не може да надвиша 0,5 на сто от гарантираните влогове на схемата заемополучател;

7. схемата заемополучател е информирала Европейския банков орган за искането си, като гарантира, че е изпълнила условията по т. 1-5 и посочва размера на поискания заем;

8. схемата заемополучател се ангажира да изплати заема в срок до 5 години; изплащането може да се извършва на годишни вноски, като лихвата е дължима към момента на пълното погасяване на главницата;

9. размерът на лихвата е не по-малък от лихвения процент по пределното кредитно улеснение на Европейската централна банка през кредитния период.

(2) Фондът уведомява Европейския банков орган за първоначалния лихвен процент, както и за срока на заема.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 25, който става чл. 24.

Раздел II

Изплащане на гарантираните размери на влоговете в клонове на банки от други държави членки

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 26. (1) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете на вложители в клонове в Република България на банки от други държави членки от името и за сметка на схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход.

(2) Фондът изплаща сумите по ал. 1 в съответствие с указанията на схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход. В тези случаи Фондът не носи отговорност за определяне на сумите, подлежащи на изплащане.

(3) Схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход предоставя необходимите финансови средства преди изплащането на сумите и възстановява на Фонда всички направени разходи.

(4) Фондът информира заинтересованите вложители от името на схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход и може да получава кореспонденцията от съответните вложители от името на схемата в държавата членка по произход.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 26, който става чл. 25.

Чл. 27. (1) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете на вложители в клонове на български банки в други държави членки чрез схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава.

(2) Сумите се изплащат на вложителите от схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава членка в съответствие с указанията по чл. 7, т. 14.

(3) За целите на ал. 1 банките поддържат и предоставят на Фонда информация за гарантираните влогове в клоновете на български банки в други държави членки. Банките предоставят информация на Фонда в обхват и формат в съответствие с указанията по чл. 7, т. 14.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 27, който става чл. 26:

Чл. 26. (1) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете на вложители в клонове на български банки в други държави членки чрез схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава членка.

(2) Сумите се изплащат на вложителите от схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава членка в съответствие с указанията по чл. 7, т.19.

(3) За целите на ал. 1 банките поддържат и предоставят на фонда информация за гарантираните влогове в клоновете на български банки в други държави членки. Банките предоставят информация на фонда в обхват и формат в съответствие с указанията по чл. 7, т. 19.

Раздел III

Преминаване към друга схема за гарантиране на влоговете от държава членка на Европейския съюз

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за наименование на раздел III: „Преминаване към друга схема за гарантиране на влоговете в друга държава членка”.

Чл. 28. (1) Ако банка прекрати членството си във Фонда и се присъедини към друга схема за гарантиране на влоговете, последно платената годишна премийна вноска по чл. 14, ал. 1 преди прекратяването на членството се прехвърля на другата схема за гарантиране на влоговете. Това не важи, ако членството на банката бъде прекратено поради изключване от Фонда по реда на чл. 16.

(2) Ако някои от дейностите на банка бъдат прехвърлени в друга държава членка и вследствие на това преминат към друга схема за гарантиране на влоговете, част от последно платената годишна премийна вноска по чл. 14, ал. 1 на тази банка се прехвърля на другата схема за гарантиране на влоговете пропорционално на размера на прехвърлените гарантирани влогове.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 банката изпраща предизвестие за намерението си до Фонда най-малко 6 месеца преди това. През този период банката дължи годишни и извънредни премийни вноски в своята първоначална схема за гарантиране на влоговете.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 28 който става чл. 27.

Раздел IV

Споразумения за сътрудничество и обмен на информация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел IV.

Чл. 29. (1) За целите на чл. 25, 26 и 27 Фондът сключва споразумения за сътрудничество, обменя информацията, получена по реда на чл. 31, ал. 2, 3 и 5 и си сътрудничи със схемите за гарантиране на влоговете от други държави членки. Фондът информира Европейския банков орган за сключените споразумения. При невъзможност за постигане на споразумение със схема за гарантиране на влоговете от друга държава членка или спор относно тълкуването на споразуменията Фондът може да отнесе въпроса до Европейския банков орган.

(2) Липсата на споразумение по ал. 1 не засяга правата на вложителите в клонове в Република България на банки на други държави членки и на

клонове на български банки в други държави членки за вземанията им от схемата за гарантиране на влоговете на държавата членка по произход, както и интересите на банки в случаите по чл. 28.

(3) Във връзка с обмяната на информация за вложителите в клонове на български банки в други държави членки и за клонове на банки от други държави членки в Република България, се прилагат изискванията за поверителност и защита на данните за сметките на вложители съгласно Директива 95/4 6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ, L № 281 от 1995 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 29, който става чл. 28:

Чл. 28. (1) За целите на чл. 24, 25 и 26 фондът сключва споразумения за сътрудничество, обменя информацията, получена по реда на чл. 30, ал. 2, 3 и 5 и си сътрудничи със схемите за гарантиране на влоговете в други държави членки. Фондът информира Европейския банков орган за сключените споразумения. При невъзможност за постигане на споразумение със схема за гарантиране на влоговете в друга държава членка или спор относно тълкуването на споразуменията Фондът може да отнесе въпроса до Европейския банков орган.

(2) Липсата на споразумение по ал. 1 не засяга правата на вложителите в клонове в Република България на банки на други държави членки и на клонове на български банки в други държави членки за вземанията им от схемата за гарантиране на влоговете на държавата членка по произход, както и интересите на банки в случаите по чл. 27.

(3) Във връзка с обмяната на информация за вложителите в клонове на български банки в други държави членки и за клонове на банки от други държави членки в Република България се прилагат изискванията за поверителност и защита на данните за сметките на вложители съгласно Закона за защита на личните данни.

Глава осма

ТЕСТВАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава осма.

Чл. 30. (1) Фондът извършва регулярно стрес тестове на системата за гарантиране на влоговете, както и при наличие на информация от Българската народна банка за проблеми в банка, които биха могли да доведат до задействане на системата за гарантиране на влоговете.

(2) Стрес тестове се извършват най-малко веднъж на три години.

(3) Управителният съвет и служителите на Фонда могат да използват информацията, необходима за тестване на системата за гарантиране на влоговете само за извършване на тестовете. Фондът няма право да пази получената информация по-дълго от необходимото за провеждане на тестовете време.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 30, който става чл. 29.

Глава девета ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава девета.

Чл. 31. (1) Банките предоставят на Фонда необходимата информация за изчисляване на дължимите премийни вноски във Фонда.

(2) Банките са длъжни да представят на Фонда необходимата информация за целите на регулярното тестване на системата за гарантиране на влоговете или за да се подготви изплащането на гарантираните влогове по всяко време и при поискване от Фонда във вид и формат, определени в указанията по чл. 7, т. 14.

(3) Фондът има право да поиска по всяко време от банката информация за отговарящите на условията влогове на всеки вложител и за маркирането им по реда на чл. 57, ал. 3 от Закона за кредитните институции.

(4) Българска народна банка незабавно информира Фонда, в случай че в дадена банка бъдат открити проблеми, които има вероятност да предизвикат задействане на системата за гарантиране на влоговете, както и за приложени спрямо банките надзорни мерки по чл. 103, ал. 2, т. 4-9, 13-15, 17-21, 23 и 24 от Закона за кредитните институции, като предоставя на Фонда копие от акта за налагане на съответната мярка.

(5) Българската народна банка уведомява незабавно Фонда, в случай че е констатирано настъпването на условията по чл. 36, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции.

(6) По искане на Фонда подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“ на Българската народна банка, извършва целеви проверки на банки и представя резултатите от тях на Фонда.

(7) За приемане на решенията на управителния съвет по чл. 7, т. 5 и 6 Българската народна банка и квесторите на банката предоставят незабавно на Фонда цялата налична информация относно финансовото и правното състояние на банката, както и допълнително поисканите от Фонда данни и документи.

(8) Управителният съвет може да публикува информация за дейността на Фонда, която не съдържа данни, представляващи банкова или търговска тайна.

(9) В случаите по ал. 6 и 7 ограниченията по чл. 62 и 63 от Закона за кредитните институции относно достъпа до банкова и професионална тайна не се прилагат.

(10) Информацията, която Фондът придобива или създава при осъществяване на функциите си по този закон и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка, нейни акционери или клиенти, е професионална тайна. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(11) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно закон.

(12) Членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за Фонда, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с Фонда.

(13) Лицата по ал. 12 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен в посочените в ал. 15 случаи.

(14) Ограниченията по ал. 13 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася. Информацията, получена от банка или от друго задължено лице по този закон, може да им се предостави обратно без ограничение.

(15) Лицата по ал. 8 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи и организации във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. съда:

а) в случаите на образувано наказателно производство;

б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени действия по този закон и/или по Закона за банковата несъстоятелност;

2. други органи, когато това е изрично предвидено в специален закон;

3. схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава членка за целите на чл. 26, ал. 1.

(16) Всяка година най-късно до 1 март управителният съвет на Фонда информира Европейския банков орган за общия размер на гарантираните влогове в страната, както и за размера на наличните средства във Фонда към 31 декември на предходната година.

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 31 се правят следните изменения:

- 1. АLINEЯ 7 се отменя.*
- 2. Досегашната ал. 8 става ал. 7.*
- 3. Досегашната ал. 9 става ал. 8 и в нея думите „и 7“ се заличават.*
- 3. Досегашните ал. 10 -16 стават съответно ал. 9 – 15.*

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 31, който става чл. 30.

Чл. 30. (1) Банките предоставят на фонда необходимата информация за изчисляване на дължимите премийни вноски във фонда.

(2) Банките са длъжни да представят на фонда необходимата информация за целите на регулярното тестване на системата за гарантиране на влоговете или за да се подготви изплащането на гарантираните влогове по всяко време и при поискване от фонда във вид и формат, определени в указанията по чл. 7, т. 19.

(3) Фондът има право да поиска по всяко време от банката информация за отговарящите на условията влогове на всеки вложител и за маркирането им по реда на чл. 57, ал. 3 от Закона за кредитните институции.

(4) Българската народна банка незабавно информира фонда, в случай че в дадена банка бъдат открити проблеми, които има вероятност да предизвикат задействане на системата за гарантиране на влоговете, както и за приложени спрямо банките надзорни мерки по чл. 103, ал. 2, т. 4-9, 13-15, 17-21, 23 и 24 от Закона за кредитните институции, като предоставя на фонда копие от акта за прилагане на съответната мярка.

(5) Българската народна банка уведомява незабавно фонда, в случай че е установено настъпването на условията по чл. 36, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции.

(6) По искане на фонда подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“ на Българската народна банка, извършва целеви проверки на банки и представя резултатите от тях на фонда.

(7) Управителният съвет може да публикува информация за дейността на фонда, която не съдържа данни, представляващи банкова или търговска тайна.

(8) В случаите по ал. 6 ограниченията по чл. 62 и 63 от Закона за кредитните институции относно достъпа до банкова и професионална тайна не се прилагат.

(9) Информацията, която фондът придобива или създава при осъществяване на функциите си по този закон и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка, нейни акционери

или клиенти, е професионална тайна. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(10) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно закон.

(11) Членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за фонда, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с фонда.

(12) Лицата по ал. 11 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен в посочените в ал. 14 случаи.

(13) Ограниченията по ал. 12 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася. Информацията, получена от банка или от друго задължено лице по този закон, може да им се предостави обратно без ограничение.

(14) Лицата по ал. 11 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи и организации във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. съда:

а) в случаите на образувано наказателно производство;

б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени действия по този закон и/или по Закона за банковата несъстоятелност;

2. други органи, когато това е изрично предвидено в специален закон;

3. схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход за целите на чл. 25, ал. 1.

(15) Всяка година най-късно до 1 март управителният съвет на фонда информира Европейския банков орган за общия размер на гарантираните влогове в страната, както и за размера на наличните средства във Фонда към 31 декември на предходната година.

Чл. 32. Когато банка не изпълнява задълженията си по чл. 30, Фондът уведомява незабавно Българската народна банка за предприемане на надзорни мерки по Закона за кредитните институции.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 32, който става чл. 31.

Чл. 33. Банките, обхванати в системата за гарантиране на влоговете, не могат да използват за рекламни цели размера на гаранцията по този закон, както и да рекламират гарантиране на влоговете в размери над установените в този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 33, който става чл. 32.

Чл. 34. Ако банка преустанови членството си във Фонда или бъде изключена от него, тя е длъжна в срок до един месец от датата на прекратяване на членството да уведоми вложителите за това.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 34, който става чл. 33.

Допълнителни разпоредби

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Влог“ е кредитно салдо, което се получава в резултат на средства, оставени по сметка, или от временни положения в резултат на обичайни банкови сделки, което банката е длъжна да плати съгласно приложимите законови и договорни условия с изключение на кредитно салдо, за което са изпълнени следните условия:

а) съществуването му може да се докаже само с финансов инструмент по смисъла на чл. 4, т. 17 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ, L 145 от 2004 г.) освен ако не е спестовен продукт, удостоверен с депозитен сертификат, издаден на поименно посочено лице, и съществуващ към 2 юли 2 014 г.:

б) главницата му не подлежи на изплащане по номинална стойност;

в) главницата му подлежи на изплащане по номинална стойност само по силата на специална гаранция от или на споразумение с кредитната институция или трето лице;

г) не представлява собствен капитал по смисъла на определението в чл. 4, параграф 1, т. 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176 от 2013 г.) или дългови ценни книжа, издадени от банка, и задължения, възникнали от запис на

заповед или в резултат на писмено съгласие на банка платец да приеме нареждането на издателя на менителница.

2. „Неналичен влог“ е влог, който е изискуем и дължим, но не е бил платен от банката съгласно законовите или договорните условия, приложими към него.

3. „Съвместен влог“ са пари по сметка, открита на името на две или повече лица, или по сметка, върху която две или повече лица имат права, упражнявани с подписа на едно или повече от тези лица.

4. „Налични средства“ са пари в брой, влогове и нискорискови активи, които могат да бъдат осребрени в срок, ненадхвърлящ срока по чл. 20, ал. 5.

5. „Отговарящи на условията влогове“ са влогове, които не са изключени от обхвата на защитата съгласно чл. 11, ал. 1 и 2.

6. „Вложител“ е титулярят или в случаите на съвместен влог - всеки от титулярите на влога.

7. „Държава членка“ е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

8. „Трета държава“ е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 7.

9. „Нискорискови активи“ са инструменти, попадащи в първа или втора категория по таблица 1 в чл. 33 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2 013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, или други активи, за които Българската народна банка или Фондът счита, че са също толкова сигурни и ликвидни.

10 „Схема за гарантиране на влоговете“ означава схема по смисъла на чл. 1, параграф 2, букви „а“, „б“ или „в“ от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ, L 173 от 2014 г.).

11. „Държава членка по произход“ е държава членка по произход по смисъла на определението в чл. 4, параграф 1, т. 43 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2 013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.

12. „Приемаща държава членка“ е приемаща държава членка по смисъла на определението в чл. 4, параграф 1, т. 4 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2 013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.

13. „Клон“ е клон по смисъла на §1, ал. 1, т. 22 от Допълнителните разпоредби от Закона за кредитните институции.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 1:

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Влог“ е кредитно салдо, което се получава в резултат на средства, оставени по сметка, или от временни положения в резултат на обичайни банкови сделки, което банката е длъжна да плати съгласно приложимите законови и договорни условия, с изключение на кредитно салдо, за което е изпълнено някое от следните условия:

а) съществуването му може да се докаже само с финансов инструмент по смисъла на чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, освен ако е спестовен продукт, удостоверен с депозитен сертификат, издаден на поименно посочено лице и съществуващ към 2 юли 2014 г.;

б) главницата му не подлежи на изплащане по номинална стойност;

в) главницата му подлежи на изплащане по номинална стойност само по силата на специална гаранция от или на споразумение с кредитната институция или трето лице;

г) не е собствен капитал по смисъла на определението в чл. 4, параграф 1, т. 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан понататък „Регламент (ЕС) № 575/2013“, или дългови ценни книжа, издадени от банка, и задължения, възникнали от запис на заповед или в резултат на писмено съгласие на банка платец да приеме нареждането на издателя на менителница.

2. „Неналичен влог“ е влог, който е изискуем и дължим, но не е бил платен от банката съгласно законовите или договорните условия, приложими към него.

3. „Съвместен влог“ са парични средства по сметка, открита на името на две или повече лица, или по сметка, върху която две или повече лица имат права, упражнявани с подписа на едно или повече от тези лица.

4. „Налични средства“ са парични средства в брой, влогове и нискорискови активи, които могат да бъдат осребрени в срок, ненадхвърлящ срока по чл. 20, ал. 5.

5. „Отговарящи на условията влогове“ са влогове, които не са изключени от обхвата на защитата по чл. 11, ал. 1 и 2.

6. „Вложител“ е титулярят или в случаите на съвместен влог - всеки от титулярите на влога.

7. „Държава членка“ е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

8. „Трета държава“ е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 7.

9. „Нискорискови активи“ са инструменти, попадащи в първа или втора категория по таблица 1 в чл. 336 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или други активи, за които Българската народна банка или Фондът смята, че са също толкова сигурни и ликвидни.

10. „Схеми за гарантиране на влоговете“ са:

- а) законоустановени схеми за гарантиране на влогове;
- б) схеми за гарантиране на влогове, които са официално признати за схеми за гарантиране на влогове;
- в) институционални защитни схеми, които са официално признати за схеми за гарантиране на влогове.

11. „Държава членка по произход“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 43 от Регламент (ЕС) № 575/.

12. „Приемаща държава членка“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 44 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

13. „Клон“ е понятие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 22 от допълнителните разпоредби от Закона за кредитните институции.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173/1 от 12 юни 2014 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

Преходни и заключителни разпоредби

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 3. Фондът е правопреемник на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, създаден със Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм. бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г., бр. 59, 64 и 86 от 2006 г., бр. 67 и 98 от 2008 г., бр. 42 и 44 от 2009г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.).

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 3, чието систематично място е като §4:

§ 4. Фондът за гарантиране на влоговете в банките е правоприменник на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, създаден с отменения Закон за гарантиране на влоговете в банките.

§ 4. Законът за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г., бр. 59, 64 и 86 от 2006 г., бр. 67 и 98 от 2008 г., бр. 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.) се отменя.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 4, чието систематично място е като § 3:

§ 3. Този закон отменя Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм. бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г., бр. 59, 64 и 86 от 2006 г., бр. 67 и 98 от 2008 г., бр. 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.).

Комисията предлага да се създаде нов § 5:

§5. За процедурите по изплащане на гарантираните влогове, започнали преди влизането в сила на този закон, се прилагат разпоредбите на отменения Закон за гарантиране на влоговете в банките.

§ 5. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г. и бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г.) е правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 37, ал. 2 се създава изречение второ: „Искането се подава не по-късно от 2 работни дни след отнемането на лиценза.“

2. В чл. 57:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Банката задължително посочва в условията по ал. 2 и в договора дали влогът е гарантиран или не при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, размера на гаранцията и компетентната схема за гарантиране на влоговете. Информационният бюлетин по приложението се предоставя на вложителите преди сключване на договора и най-малко веднъж годишно след сключване на договора на езика и по начина, избран по взаимно съгласие между вложителя и банката при откриването на сметката. Банките задължително маркират влоговете по начин и по ред, определени от БНБ, които позволяват незабавна идентификация на

отговарящите на условията влогове по смисъла на §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките.";

б) създава се ал. 6:

„(6) Българската народна банка уведомява вложителите за преобразуване на банка чрез сливане или вливане в друга банка най-малко един месец преди съответното действие да произведе правни последици чрез оповестяване на интернет страницата на БНБ. В срок три месеца от уведомяването вложителите могат да изтеглят или да прехвърлят в друга банка своите отговарящи на условията влогове по смисъла на § 1, т. 5 от Закона за гарантиране на влоговете в банките ведно с натрупаните лихви над размера на гаранцията, без да дължат неустойки или такси за предсрочно прекратяване на договора за влог.“

3. В чл. 62 ал. 1 се изменя така:

„(1) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семействата си облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.“

4. В чл. 64, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. органите за финансов надзор в Република България, на Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на Държавна агенция "Национална сигурност" - в случаи и по ред, определени в Закона за гарантиране на влоговете в банките или със съвместни инструкции или споразумения;“.

5. В чл. 103, ал. 1 т. 7 се изменя така:

„7. неплащане на премийна вноска към Фонда за гарантиране на влоговете в банките или други действия, застрашаващи интересите на вложителите;“.

6. В чл. 116:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Мярката по ал. 2, т. 2 не може да предвижда пълно ограничаване на достъпа на вложителите до влоговете за срок, по-дълъг от 5 работни дни.“;

б) досегашната ал. 3 става ал. 4.

7. В чл. 125, ал. 3 след думите „управление "Банков надзор" се добавя „в срок 5 работни дни от предложението по ал. 1“.

8. Създава се приложение към чл. 57, ал. 3:

Предложение на н.п. Менда Стоянова по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

1. В чл. 36:

а) в ал. 1 се създава т. 7:

„7. Българската народна банка е взела решение за установяване, че влоговете в банката са неналични, на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.“;

б) Алинея 2 се изменя така:

„(2) Българската народна банка задължително отнема издадения лиценз на банка поради неплатежоспособност, когато собственият ѝ капитал е отрицателна величина и не са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП)“.

в) в ал. 7 след думата „лиценза“ се добавя „по ал. 1“.

2. В чл. 56:

а) В ал. 1 след думата „система“ се добавя „за сметките на клиентите в банките и“.

б) Създава се ал. 5:

„(5) Включването и изключването от информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ Управление „Банково“.“

3. В чл. 58:

а) в ал. 3 думите „който не е потребителски“ се заличават;

б) създава се ал. 5:

„(5) Този член се прилага за кредити, които не са потребителски.“

4. Чл 62, ал. 5 се изменя така:

„(5) Освен на БНБ и за целите и при условията на чл. 56 банката може да дава сведения по ал. 2 за отделни клиенти само:

1. с тяхно съгласие;

2. по решение на съда, взето по реда на ал. 6 и 7;

3. с определение на съда, когато това е необходимо за изясняване на обстоятелствата по разглеждано от него дело или

4. в случаите по ал. 12 при банка в производство по несъстоятелност.“

5. В чл. 63, ал. 1, изречение първо думите „и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка или нейни акционери“ се заличават.

6. В чл. 64:

а) в ал. 1, т. 2, буква „б“ след думата „съдебно“ се добавя „или арбитражно“;

б) в ал. 2 се създава изречение второ:

„Такова предоставяне на информация може да бъде извършено само когато е необходимо за целите на надзора, превенцията и реструктурирането на кредитните институции.“

7. В чл. 67:

а) създава се нова т. 7:

„7. подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 82 от допълнителните разпоредби на ЗВПКИИП, по които банката е страна;“

б) досегашната т. 7 става т. 8.

8. Член 73г се отменя.

9. В чл. 103:

а) в ал. 1 се създава т. 18:

„18. непланиране на промени в дейността в определения от БНБ срок или по преценка на БНБ предложените от банката промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките във връзка с изготвяне и приемане на планове за възстановяване по глава втора, раздел I от ЗВПКИИП.“;

б) в ал. 2:

аа) точка 21 се отменя;

бб) в т. 23 накрая се добавя „в случаите, когато не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от ЗВПКИИП“;

вв) в т. 24 думите „- при опасност от неплатежоспособност“ се заличават.

10. В чл. 105, ал. 2, изречение първо след думата „трябва“ се добавя „по преценка на БНБ да притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и“, а след думите „чл. 11, ал. 1“ се добавя „т. 1 и т. 3-9“.

11. В чл. 115:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Българската народна банка може да постави банка под специален надзор при следните условия:

1. банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими и БНБ е започнала процедура за произнасяне по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, и

2. банката не отговаря на условията за преструктуриране по ЗВПКИИП.“;

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3:

аа) в изречение първо думите „6 месеца“ се заменят с „един месец“;

бб) изречение второ се заличава;

г) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 107, 109, 110 и чл. 115-121 разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат по отношение на банка - публично дружество.“

12. В чл. 118 ал. 1-3 се отменят.

13. В чл. 121 думата „едномесечен“ се заменя с „10-дневен“.

14. Глава единадесета раздел IX с член 121а се отменя.

15. В чл. 125 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ Управление „Банков надзор“, взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.“

16. В чл. 127, ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „както и нейните временни или извънредни управители“.

17. В чл. 130 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ Управление „Банков надзор“, взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.“

18. В чл. 133:

а) в ал. 1:

аа) думите „и други подобни мерки“ се заличават;

бб) създава се изречение второ:

„Оздравителните мерки включват прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по ЗВПКИИП или по съответното законодателство на друга държава членка.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Мерките по ал. 1 са мерките, прилагани от БНБ и от компетентните органи на друга държава членка в качеството им на надзорни органи и органи за реструктуриране.“

19. В чл. 145:

а) в т. 1 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“;

б) в т. 2 накрая се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или съответни разпоредби на законодателство на държава членка“;

в) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или съответни разпоредби на законодателство на държава членка“.

20. В чл. 148 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“.

21. В чл. 151 ал. 4 се изменя така:

„(4) В съдебното производство по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава веци лица от списък, утвърден от председателя на Върховния административен съд. Българската народна банка предоставя на

председателя на Върховния административен съд информация относно специализираните одиторски предприятия, които са проверявали годишните финансови отчети на банка или клон на банка от трета държава по реда на чл. 76 и 78 през последните пет години. Тези предприятия предоставят на председателя на Върховния административен съд списък с най-малко двама дипломирани експерт счетоводители, които са участвали в посочените дейности. Председателят на Върховния административен съд утвърждава списък с вещите лица, които се актуализира най-малко на всеки пет години.“

22. В § 2 от Допълнителните разпоредби ал. 2 се отменя.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 5, който става § 6:

§ 6. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22 и 50 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 36:

а) в ал. 1 се създава т. 7:

„7. Българската народна банка е взела решение за установяване, че влоговете в банката са неналични, на основание чл. 20, ал. 1. т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Българската народна банка задължително отнема издадения лиценз на банка поради неплатежоспособност, когато собственият ѝ капитал е отрицателна величина и не са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници“.

в) в ал. 7 след думата „лиценза“ се добавя „по ал. 1“.

2. В чл. 37, ал. 2 се създава изречение второ: „Искането се подава не по-късно от два работни дни след отнемането на лиценза.“

3. В чл. 56:

а) създава се ал. 5:

„(5) Включването и изключването от информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.“

4. В чл. 57:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Банката задължително посочва в условията по ал. 2 и в договора дали влогът е гарантиран или не при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, размера на гаранцията и приложимата система за гарантиране на влоговете. Информационният бюлетин съгласно приложението се предоставя на вложителите преди сключване на договора и най-малко веднъж годишно след сключване на договора на езика и по начина, избрани по взаимно съгласие между вложителя и банката при откриването на сметката. Банките задължително маркират влоговете по начин и по ред, определени от БНБ, които позволяват незабавна идентификация на отговарящите на условията влогове по смисъла на §1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките.“;

б) създава се ал. 6:

„(6) Българската народна банка уведомява вложителите за преобразуване на банка чрез сливане или вливане в друга банка най-малко един месец преди съответното действие да произведе правни последици чрез оповестяване на интернет страницата на БНБ. В срок три месеца от уведомяването вложителите могат да изтеглят или да прехвърлят в друга банка своите отговарящи на условията влогове по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките заедно с натрупаните лихви над размера на гаранцията, без да дължат неустойки или такси за предсрочно прекратяване на договора за влог.“

5. В чл. 58:

а) в ал. 3 думите „който не е потребителски“ се заличават;

б) създава се ал. 5:

„(5) Този член се прилага за кредити, които не са потребителски.“

6. В чл. 62:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, временните синдици и синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семействата си облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.“

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Освен на БНБ и за целите и при условията на чл. 56 банката може да дава сведения по ал. 2 за отделни клиенти само:

1. с тяхно съгласие;

2. по решение на съда, взето по реда на ал. 6 и 7;
3. с определение на съда, когато това е необходимо за изясняване на обстоятелствата по разглеждано от него дело или
4. в случаите по ал. 12 при банка в производство по несъстоятелност.”

7. В чл. 63, ал. 1, изречение първо думите „и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка или нейни акционери“ се заличават.

8. В чл. 64:

а) в ал. 1, т. 2, буква „б“ след думата „съдебно“ се добавя „или арбитражно“;

б) алинея 1 т. 3 се изменя така:

„3. органите за финансов надзор в Република България, на Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на Държавна агенция "Национална сигурност" - в случаи и по ред, определени в Закона за гарантиране на влоговете в банките или със съвместни инструкции или споразумения;”

в) в ал. 2 се създава изречение второ: „Такова предоставяне на информация може да бъде извършено само когато е необходимо за целите на надзора, превенцията и преструктурирането на кредитните институции.“

9. В чл. 67:

а) създава се нова т. 7:

„7. подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 83 от допълнителните разпоредби на ЗВПКИИП, по които банката е страна;“

б) досегашната т. 7 става т. 8.

10. Член 73г се отменя.

11. В чл. 103:

а) в ал. 1:

аа) точка 7 се изменя така:

„7. неплащане на премийна вноска към Фонда за гарантиране на влоговете в банките или други действия, застрашаващи интересите на вложителите;”

бб) създава се т. 18:

„18. непланиране на промени в дейността в определения от БНБ срок или по преценка на БНБ предложените от банката промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките във връзка с

изготвяне и приемане на планове за възстановяване по глава втора, раздел I от ЗВПКИИП.”;

б) В ал. 2:

аа) точка 21 се отменя;

бб) в т. 23 накрая се добавя „в случаите, когато не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от ЗВПКИИП“;

вв) в т. 24 думите „- при опасност от неплатежоспособност“ се заличават.

12. В чл. 103а, ал. 2, т. 1 думите „чл. 73г“ се заличават.

13. В чл. 105, ал. 2, изречение първо след думата „трябва“ се добавя „по преценка на БНБ да притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и“, а след думите „чл. 11, ал. 1“ се добавя „т. 1 и т. 3-9”.

14. В чл. 115:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Българската народна банка може да постави банка под специален надзор при следните условия:

1. банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими и БНБ е започнала процедура за произнасяне по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, и

2. банката не отговаря на условията за реструктуриране по ЗВПКИИП.“;

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3 изречение първо думите „6 месеца“ се заменят с „един месец“, а изречение второ се заличава;

г) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 107, 109, 110 и чл. 115-121 разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат по отношение на банка - публично дружество.”

15. В чл. 116:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Мярката по ал. 2, т. 2 не може да предвижда пълно ограничаване на достъпа на вложителите до влоговете за срок, по-дълъг от 5 работни дни.”;

б) досегашната ал. 3 става ал. 4.

16. В чл. 118 ал. 1, 2 и 3 се отменят.

17. В чл. 121 думата „едномесечен“ се заменя с „10-дневен“.

18. Глава единадесета раздел IX с член 121а се отменя.

19. В чл. 125 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ Управление „Банков надзор“ в срок 5 работни дни от предложението по ал. 1 взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.“

20. В чл. 127, ал. 5 се добавя „както и нейните временни или извънредни управители“.

21. В чл. 130 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.“

22. В чл. 133:

а) в ал. 1:

аа) думите „и други подобни мерки“ се заличават;

бб) създава се изречение второ: „Оздравителните мерки включват прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по ЗВПКИИП или по съответното законодателство на друга държава членка.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Мерките по ал. 1 са мерките, прилагани от БНБ и от компетентните органи на друга държава членка в качеството им на надзорни органи и органи за реструктуриране.“

23. В чл. 145:

а) в т. 1 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“;

б) в т. 2 накрая се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или съответни разпоредби на законодателство на държава членка“;

в) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или съответни разпоредби на законодателство на държава членка“.

24. В чл. 148 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“.

25. В чл. 151 ал. 4 се изменя така:

„(4) В съдебното производство по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списък, утвърден от председателя на Върховния административен съд. Българската народна банка предоставя на председателя на Върховния административен съд информация относно специализираните одиторски предприятия, които са проверявали годишните финансови отчети на банка или клон на банка от трета държава по реда на чл. 76 и 78 през последните пет години. Тези предприятия предоставят на председателя на Върховния административен съд списък с най-малко двама дипломирани експерт счетоводители, които са участвали в посочените дейности. Председателят на Върховния административен съд утвърждава списък с вещите лица, който се актуализира най-малко на всеки пет години.“

26. В § 2 от допълнителните разпоредби ал. 2 се отменя.

27. Създава се приложение към чл. 57, ал. 3:

„Приложение
към чл. 57, ал. 3

ОБРАЗЕЦ НА ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН ЗА ВЛОЖИТЕЛИТЕ

Основна информация относно защитата на влоговете

Влоговете в (да се въведе наименованието на банката) са защитени от:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)
Гарантиран размер:	196 000 лв. на един вложител в една банка
Ако притежавате повече влогове в една банка:	Всички Ваши влогове в същата банка се „сумират“ и за общата сума се

	прилага гарантираният размер-196 000 лв. ¹
Ако притежавате съвместен влог заедно с друго лице (лица):	Гарантираният размер - 196 000 лв., се прилага за всеки отделен вложител ²
Срок за изплащане на гарантирани суми в случай на неплатежоспособност на банката:	7 работни дни ³
Парична единица, използвана при изплащане на гарантирани суми:	Гарантираните суми по влоговете се изплащат в български лева.
За контакт:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) Адрес:..... Тел:.....факс:..... e-mail: contact@dif.bg URL: http://dif.bg
За повече информация:	www.dif.bg
Потвърждение за получаване от страна на вложителя:	

¹ Ако даден влог е неналичен, тъй като банка не е в състояние да посрещне финансовите си задължения, ФГВБ изплаща влоговете на вложителите. Максималният размер, който може да бъде изплатен, е 196 000 лв. на банка. Това означава, че всички влогове в една банка се сумират, за да се определи размерът на гаранцията. Например, ако един вложител има спестовна сметка, по която има 180 000 лв. , и разплащателна сметка, по която има 40 000 лв., на този вложител ще бъдат изплатени само 196 000 лв.

² При съвместни влогове ограничението - 196 000 лв., важи за всеки вложител поотделно. Повече информация можете да получите на уебсайта на ФГВБ: www.dif.bg.

³ Изплащане на гарантирани суми

Задължената схема за гарантиране на влоговете е:
Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)
1606 София, ул. „Владайска“ № 27,
тел: +359 2 953 1217, факс: +359 2 952 1100
e-mail: contact@dif.bg
URL: <http://dif.bg>.

ФГВБ ще започне изплащане на влоговете Ви в размер до 196 000 лв. в срок най-късно до 7 работни дни от датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Друга важна информация

По принцип всички вложители, независимо дали са физически или юридически лица, са защитени чрез схемите за гарантиране на влоговете. Изключенията за определени влогове са посочени на уебсайта на задължената схема за гарантиране на влоговете. При искане Вашата банка ще Ви информира дали определени продукти са гарантирани или не. Ако влоговете са гарантирани, банката потвърждава това и на извлеченията от съответната сметка.”

§ 6. В Закона за договорите за финансово обезпечение (обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г.; бр. 77 от 2011 г. и бр. 70 и 109 от 2013г.) в чл. 3, ал. 1 т. 17 се изменя така:

„17. всяко лице, с изключение на едноличния търговец или дружество, което не е юридическо лице, при условие че другата страна по договора за финансово обезпечение е лице по т. 1-16.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6, който става §7.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

1. Да се създадат нови § 7 и 8:

§ 7. В Закона за държавния дълг (обн., ДВ, бр. 93 от 2002 г.; изм., бр. 34 от 2005 г., бр. 52 от 2007 г., бр. 23 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г. и бр. 15 от 2013 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 35 се създава ал.6:

„(6) При прекратяване от страна на БНБ участието на участник в системите по ал.1, т. 2 и 3, БНБ служебно прехвърля притежаваните от този участник и общо от негови клиенти ДЦК при друг участник-поддепозитар на ДЦК, по ред и начин, определен в наредбата по чл.36, ал.1.“

2. В чл. 36, ал.1 се създава изречение второ: „С наредбата по изречение първо се определят и допълнителните условията и редът за учредяване на особен залог по Закона за особените залози върху държавни ценни книжа, включително на особения залог по чл. 152, ал. 2 от Закона за публичните финанси.“

§8. В Закона за особените залози (обн., ДВ, бр. 100 от 1996 г.; изм., бр. 86 от 1997 г., бр. 42 от 1999 г., бр. 19 и 58 от 2003 г., бр. 34 и 43 от 2005 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 53, 59 и 108 от 2007 г., бр. 100 от 2008 г., бр. 24

от 2009 г, бр. 101 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г. , бр. 15 от 2013 г. и бр. 107 от 2014 г.) в чл. 18 се създава ал.4:

„(4) При залог на държавна ценна книга същата се блокира по регистъра по чл. 35, ал. 1, т.2 или съответните регистри по ал. 4 от Закона за държавния дълг, като при прехвърлянето ѝ между регистрите действието на залога и на вписаните обстоятелства относно залога се запазва. Редът, както и допълнителните изисквания при учредяването на залог върху държавна ценна книга, се определят с наредбата по чл. 36, ал. 1 от Закона за държавния дълг.“

Предложението е оттеглено.

§ 7. Наличните средства във фонда трябва да достигнат размер едно на сто от общия размер от гарантираните влогове в банките не по-късно от 3 юли 2024 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, който става § 8.

§8. Наредбата по чл. 14, ал. 4 се приема и влиза в сила до 31 декември 2015 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 8, който става § 9:

§ 9. Наредбата по чл. 14, ал. 4 се приема в срок до 31 декември 2015г.

§ 9. (1) Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

(2) Изискването за определяне на премийните вноски пропорционално на степента на риска съгласно чл. 14, ал. 1-4 се прилага от 1 януари 2016 г. До 31 декември 2015 г. се прилага разпоредбата на чл. 16, ал. 1-4 от отменения Закон за гарантиране на влоговете в банките.

(3) За процедури по изплащане на гарантираните влогове, започнали преди влизането в сила на този закон, се прилагат разпоредбите на Закона за гарантиране на влоговете в банките в сила към началния ден на изплащането на гарантираните влогове.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя като алинея 3 е отразена на систематичното ѝ място като нов § 5.

Комисията предлага следната редакция за § 9, който става §10:

§ 10. (1) Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

(2) Изискването за определяне на премийните вноски пропорционално на степента на риска съгласно чл. 14, ал. 1-4 се прилага

от 1 януари 2016 г. До 31 декември 2015 г. се прилага разпоредбата на чл. 16, ал. 1-4 от отменения Закон за гарантиране на влоговете в банките.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

МЕНДА СТОЯНОВА